

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

56713

Patent dodatkowy
do patentu _____

Kl. 45 h, 15

Zgłoszono: 23.III.1967 (P 119 635)

Pierwszeństwo: _____

MKP A 01 k 29/00

Opublikowano: 20.XII.1968

UKD

Twórca wynalazku: dr inż. Andrzej Laszczka

Właściciel patentu: Instytut Zootechniki, Kraków (Polska)

Kierat dla buhajów

1

Przedmiotem wynalazku jest kierat dla buhajów rozplodowych jako urządzenie zapewniające tym zwierzętom, zwłaszcza w większych skupiskach hodowlanych właściwe warunki ruchu, stanowiącego niezbędny element higieny i pielęgnacji buhajów.

Spośród wielu znanych mechanicznych urządzeń, zapewniających ruch buhajom rozplodowym, spotyka się najczęściej bieżnie, kieraty-deptaki, kieraty pojedyncze i okólniki oraz ciężkie kieraty karuzelowe. Urządzenia te nie zapewniają jednak w pełni warunków jakie powinno spełniać urządzenie prowadzące zwierzęta w ruchu.

Na przykład proste kieraty pojedyncze nie pozwalają na kontrolę czasu zażywania ruchu przez zwierzę rozplodowe i wymagają stosunkowo dużej obsługi ze względu na indywidualny dozór zwierzęcia. Kieraty karuzelowe napędzane silnikiem elektrycznym mają dużą bezwładność co utrudnia równomierne w czasie poruszanie się zwierząt. Poza tym żadne kieraty nie mają elementów konstrukcyjnych wzdłuż drogi, po której chodzą zwierzęta, dla zapewnienia określonego kierunku ruchu zwierząt bez odchylenia z wyznaczonej drogi.

Niedogodności dotychczasowych kieratów usuwa kierat dla buhajów według wynalazku o znanym kształcie karuzeli z wieloma ramionami, który charakteryzuje się tym, że ma przedłużone końce ramion, które są dodatkowo wzmocnione prętami. Końce ramion na ich przedłużeniu są wy-

2

sażone w rolki, które poruszają się po szynie ułożonej na słupach i stanowiącej zamknięty okrąg wokół drogi, po której poruszają się zwierzęta.

Kierat według wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia kierat w widoku z góry a fig. 2 — fragment tego kieratu w przekroju wzdłuż linii A—A na fig. 1.

Środkowy nośny słup 1 kieratu jest osadzony w fundamencie 2, znajdującym się pod powierzchnią gruntu (fig. 1). Do słupa 1 jest przymocowany trzpień 3, na którym jest ułożyskowana tuleja 4 z dwoma kołnierzami 5 i 6. Do dolnego kołnierza 5 są przymocowane za pomocą śrub ramiona 7 z przedłużonymi końcami. Ramiona są wzmocnione cięgnami 8 przymocowanymi do górnego kołnierza 6 tulei 4, przy czym dodatkowe usztywnienie ramion 7 i cięgien 8 stanowią przyspawane rozpórki 9 ustawione pionowo mniej więcej w połowie długości cięgien 8.

Symetryczne rozstawienie ramion 7 w płaszczyźnie poziomej zapewniają poziome rozpórki 10 (fig. 2), połączone z ramionami 7. Dodatkowo wzmocnienie przedłużonych końców ramion 7 stanowią pręty 11 przyspawane poziomo do ramion 7 i rozpórek 10. Tak wykonana karuzela kieratu jest podparta słupami 19 ustawionymi na okręgu koła, w którego środku znajduje się centralny słup 1. Na słupach 19 jest rozpięta szyna 12 stanowiąca zamknięty okrąg ustawiony dokładnie w płaszczyźnie poziomej. Na szynie 12 spoczywają rolki

osadzone obrotowo w kątownikach 14 przy-
amion 7. Do wystających poza szynę 12 koń-
ramion 7 są przymocowane uchwyty 15, do
ych z kolei są przymocowane łańcuchy 16 słu-
do wiązania zwierząt wyposażonych w spe-
ne kantary.

pewnym oddaleniu od słupów 19 jest usta-
ny krawężnik 17 ułożony z betonowych ele-
tów w celu ograniczenia z zewnątrz okrężnej
gi przechadzania dla zwierząt. Powierzchnię
gi stanowi warstwa kory dębowej 18, zapew-
ająca właściwą miękkość i kroczość, zabezpie-
ającą zwierzęta przed odgnieceniem racic.

ierat według wynalazku jest napędzany przez
ego z buhajów jako ciągnącego, dla którego
przewidziana specjalna uprząż. Pozostałe bu-
prowadzone są ramionami 7 kieratu, do któ-

rych są przymocowane za pomocą łańcuchów 16
przyczepionych do specjalnych kantarów. Na prze-
strzeni między słupami 19 znajduje się powierzchnia
do sprawowania dogodnego dozoru przecho-
dzących zwierząt.

Zastrzeżenie patentowe

- 10 Kierat dla buhajów w kształcie karuzeli o wielu
ramionach osadzonych na centralnym słupie wy-
posażonym w trzpień z tuleją **znamienny tym**, że
ma przedłużone końce ramion (7), które są dodat-
kowo wzmocnione prętami (11) przymocowanymi
do rozpórek (10), zaś końce ramion (7) są wypo-
15 sażone w rolki (13) poruszające się po szynie (12)
o kształcie zamkniętego pierścienia kołowego
i ustawionej na słupach (19).

